

Председавајући парламентарног одбора за унутрашњу политику Волфганг Бозбаах казао је да би швајцарско “НЕ” требало озбиљно схватити. “То је у основи израз страха од исламизације друштва, који је присутан и код нас у Немачкој”, рекао је он.

И други немачки политичари захтевају да се отворено проговори о великом бауку исламизма на тлу Немачке и Европе. Демохришћанин Ханс-Петер Ул је рекао да у хришћански опредељеној средњој Европи мора да се разуме отпор према минаретима јер су они овде “страна тела”. Публициста Хенрик М. Бродер сматра да одлука јужних суседа “није знак мањка толеранције, већ је у много већој мери проткана жељом да се очува национални и културни карактер Швајцарске”.

У Немачкој су годинама зидане џамије без већег отпора становништва, изузимајући Берлин, Аугзбург и Келн. Мегаломански пројекти исламског света, по речима Бозбааха, “очигледно се граде с намером да покажу колико је ислам моћан у Немачкој”.

Социјалдемократи забрану минарета сматрају “врло проблематичном”. Њихов функционер Себастијан Едати тим поводом каже да “онај ко гарантује слободу вере, мора да омогући припадницима различитих религија да граде своје храмове, па тиме одлука Швајцараца није спојива са основним правима човека”, упозоравајући да би ово могло да има негативан утицај на немачку интеграциону политику.

У Немачкој има 206 џамија са минаретима, а планирана је градња још 120. Највиши минарет се гради у Келну, са два торња висока по 55 метара. Упркос бурним протестима ових дана је положен камен темељац за спорну грађевину.

(Vesti-online)